

ಜೀವವುಳ್ಳ ನಂಜಿಕೆ (2:14-26)

ಕೊಬ್ಬಿನಾಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವವರಿದ್ದಾರೋ? ಅಮೇಲಿಕವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತದೆ! ಅಹಾರದ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ “ಕಡಿಮೆ - ಕೊಬ್ಬಿನಾಂಶದ” ಅಹಾರ ಮತ್ತು ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುವ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಬ್ಬಿನಾಂಶ ರಹಿತವಾದ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಯಾರಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊಬ್ಬಿನಾಂಶ ಎಂದರೇನು? ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ, ಕಬ್ಬಿನಾಂಶವು ಅಹಾರದ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕೊಬ್ಬಿನಾಂಶವು ಅಹಾರ ಮತ್ತು ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುವ ಅಶುದ್ಧ ತುಣುಕುಗಳಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತೂಕವನ್ನು ಮತ್ತು ದೇಹದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಕೊಬ್ಬಿನಾಂಶವನ್ನು ನೋಡಿರುವೆಯಾ? ಹೌದು ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬಲಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವುದು, ಅನಾಧ್ಯ. *ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ!*

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ನಂಜಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಬ್ಬಿನಾಂಶಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವಿತಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಬೋಧನೆಗೂ ನಂಜಿಕೆಯೇ “ಜೀವದ ಕೈ ಆಗಿರುತ್ತದೆ” (ಎಫೆಸ 2:8, 9; 2 ಕೊರಿಂಥ 5:17; ಇಬ್ರಿಯ 11:6; ರೋಮಾಪುರ 14:23). ಯಾಕೋಬನ ಪ್ರಕಾರ, ನಾವು ನಂಜಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಲಸಾಧ್ಯ, ಆದರೆ ನಂಜಿಕೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಅದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಂತದ್ದು. ಆ ನಂಜಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಕೋಬ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು, ಅವರ ನಂಜಿಕೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೋಡಲು ಅನಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಂಜಿಕೆಗೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಯಾಕೋಬನು ನೋಡಲ ಹೇಳಿಸಿದನು. ನಂಜಿಕೆಯು ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಯಾಕೋಬ 2:14-26, ಈ ವಾಕ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಯಾಕೋಬನು ನಮಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಷಯದ ಕುರಿತಾಗಿ ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಪೌಲ ಇವರ ನಡುವೆ ವಾಗ್ವಾದ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ರೋಮಾಪುರ 3:28 ಮತ್ತು ಗಲಾತ್ಯ 2:16ರಲ್ಲಿ “ಕ್ರಿಯೆಗಳ” ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಣೆಯೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೌಲನು ನಂಜಿಕೆಯಲ್ಲಿ; ಆದರೆ, ಯಾಕೋಬ 2:14-26ರಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ಯಾಕೋಬನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎರಡು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ, ಅಲೆಗ್ಸಾಂಡರ ರಾಸರ್‌ವರ ಹೇಳಿಕೆ, “ಅವಲಿಬ್ಬರೂ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದವರಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಅವರು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತಗಲದವರಾಗಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡು ಸುವಾರ್ತೆಯ ವಿವಿಧವಾದ ವೈಲಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.” ಯೆಹೂದ್ಯ ನೀತಿ ವಂತರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರನ್ನು ಪೌಲನು ಎದುರಿಸಿದನು, ಅವರು ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ನೀತಿವಂತರಾಗುವರು ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಯಾಕೋಬನು ಯೇಸುವಿನ ಸಂಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತನಾಡಿ ಆ ಸಂಬಂಧದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಯಾಕೋಬನು ಎದುರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪೌಲನಿಗೂ ಮತ್ತು ಯಾಕೋಬನಿಗೂ ಪ್ರಾರಂಭದ ಅಂಶದ ಕುರಿತಾಗಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಂಟಾಯಿತು. ಪೌಲನು ಹಾಪ ಕ್ಷಮೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಇದನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಂಪಾದಿಸಲು, ಗೆದ್ದು ಕೊಳ್ಳಲು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಲು ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಾನು ಕ್ರೈಸ್ತನೆಂದು ನಿರೂಪಿಸದೇ

ಹೋದರೆ ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಪೌಲರು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ; ಹೋರಾಡದೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಇಬ್ಬರ ಸಂದೇಶವು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಂಬಿಕೆಯು ನಂಬಿಕೆಯಾಗದೆ ಇರುವಾಗ (2:14-17)

ಬೈಬಲನ ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಒಂದು ಕಠಿಣ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಯಾಕೆ ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು “ತಕ್ಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಅಂತಹ ನಂಬಿಕೆಯು ಇವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದೋ?” (2:14). ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲದ ನಂಬಿಕೆಯ ಕುಲಿತಾಗಿ ವಯಕ್ತಿಕವಾದ ಮೌಲ್ಯದನವಾಲನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸಹಜವಾಗಿ, ಯಾಕೋಬನು ವಾಕ್ಯವು “ಹೇಳುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಕ್ರೈಸ್ತನ ಈ ಸುಂದರವಾದ ಅರಿವಿಗೆ ಲೋಕವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಉಂಟಾದ “ಕ್ರಿಯೆಗಳು” ಎಷ್ಟೋ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿವೆ? ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯು ಕೇವಲ ಪದಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ಶಕ್ತಿ ಇರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯಾಕೋಬನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ:

ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಯೂ ಆ ದಿನದ ಆಹಾರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬನು ಅವರಿಗೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ತೊಡದೆ - ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹೋಗಿಲಿ, ಬೆಂಚಿಕಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿ, ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಬಲಿ ಮಾಡು ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? (2:15, 16).

ಒಟ್ಟೇದರ ಕುಲಿತು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಾತನಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಆಹಾರ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆಯ ಕುಲಿತಾಗಿ ಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನು ವಿನನ್ನು ಮಾಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಕುಲಿತಾಗಿ ನಮಗೆ ಹಾಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆಯೇ? ರೋಗಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹಸಿದವಲಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿರಾಶ್ರಿತಲಿಗಾಗಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿನನ್ನಾದರು ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ? ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದೇವೆ ವಿನಃ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿನನ್ನು ಮಾಡಿರುವದಿಲ್ಲ? ನಾವು ಹವಾನಿಯಂತ್ರಿತ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುತುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಮಾತನಾಡಿದರೆ, ಅದು ಬಾಯಿಯ ಮಾತಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ?

ಆದುದರಿಂದ ಯಾಕೋಬನು, “ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಂಬಿಕೆಯು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಜೀವಿಲ್ಲದ್ದು” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ (2:17). ಕ್ರಿಯೆಗಳಿರುವ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ನಂಬಿಕೆಯು ಮಾತ್ರ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದು, ನಿಜವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಜೀವಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ, ಯಾಕೋಬನು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುಖ್ಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ - *ಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲದವ ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವವು ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.*

ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (2:18-20)

ಈ ಅಂಶದ ಕುಲಿತಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ವಿರೋಧಿಯು ಅವನ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಇರುವಂತ ಅಭ್ಯಂತರಗಳ ಊಹೆಯ ಕುಲಿತಾಗಿ ಯಾಕೋಬನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಭ್ಯಂತರ ಮಾಡುವವನ ವಾಗ್ದಾವು ಈ ಲೀತಿ ಇರಬಹುದು: “ನಾವೆಲ್ಲರೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ರಿದ್ದೇವೆ - ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ನೀನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ, ಕೆಲವರು ಇತರರಿಗಿಂತ

ಹೆಚ್ಚು ತೋರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೆಚ್ಚು ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಅನಂದವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ನಿನ್ನ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ನಂಜಕೆಯನ್ನು ನಮಗಾಗಿಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಅದಾಗ್ಯೂ ಅದು ನಂಜಕೆ ವಾಗ್ದಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಪಾರ್ಥವಾದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.” ಎಂಬುದು ಯಾಕೋಬನ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ. ನಂಜಕೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಡಲಾಗದು ಯಾಕಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈಸ್ತತ್ವವು ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಅವೆರಡನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಒಬ್ಬನು ಉತ್ತಮವಾದ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂಬುದಾಗಿ ಮತ್ತು ಇತರರು ಉತ್ತಮವಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ನಂಜಕೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ! ವಚನ 18ರಲ್ಲಿ ಯಾಕೋಬನು ನಂಜಕೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಂತರ ಮಾಡುವವರಿಗಾಗಿ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕಂದರೆ ನಂಜಕೆಯು ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲೇ ನಂಜಕೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ!

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಯಾಕೋಬನು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು ದೆವ್ವಗಳ ಉದಹರಣೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (2:19). ಅಭ್ಯಾಂತರ ಮಾಡುವವನು ಏನನ್ನು ನಂಜಿದ್ದಾನೆ? ಅವರು ದೇವರ ಇರುಬಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿನ ದೈವತ್ವವನ್ನು ನಂಜಿದ್ದಾರೆ. *ಆದರೇನು?* ದೆವ್ವಗಳು ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ನಂಬುತ್ತವೆ! ದೇವರು ಬಯಸುವ ನಂಜಕೆಯು ಕೇವಲ ನಂಬುವುದು ಮತ್ತು ನಡಗುವುದು ಮಾತ್ರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಗಳು ಉಂಟಾಗಬಹುದು ಅದಾಗ್ಯೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ಬಯಸುವಂತೆ ನಂಜಕೆ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಆ ನಂಜಕೆಯು ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಕಾಣುವಂತದ್ದು - ವಿಧೇಯವಾದದ್ದು ಬದಲಾದ ಜೀವಿತವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅಬ್ರಾಹಮನ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಬಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು (2:21-26)

ಕಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಜನರಿಂದ ದೇವರು ಬಯಸಿದಂತೆ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಯಾಕೋಬನು ವಿಶೇಷವಾದ ಒಂದು ರುಜುವಾತನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೋಬ 2:20ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಊಹೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಎರಡು ಸಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಾಂತದಲ್ಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೇವಲ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರದೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಮಾನವೀಯ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿರದೆ ಅವರ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕು.

ವಚನ 21 ರಿಂದ 24ರವರೆಗೆ ಅಬ್ರಾಹಮನ ಕುರಿತಾದ ಸಾಕ್ಷಾಧಾರಗಳನ್ನು ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಬ್ರಾಹಮನು “ಯೆಹೂದ್ಯ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದನು,” ಮತ್ತು “ಅವನು ನಂಜಿಗಸ್ತರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.” ಅವನು ದೇವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟನು. ಅವನ ಜೀವಿತದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಂತೆ ಪ್ರಯಾಸಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ: ಜೀವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿದ್ದನು, ಪಾಲಿನ್ಯೇಸಿನ ಕ್ಷಾಮದಲ್ಲಿ ಬಗುಪ್ತಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋದನು, ಬಗುಪ್ತದಲ್ಲಿ ಸಾರಕ ಸಂಬಂಧದ ಕುರಿತಾಗಿ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮಗುವಾಗುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಗುವನ್ನು ತೋರಿದನು: “ಅಬ್ರಾಹಮನು ನಂಜಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡದೇ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಲೂ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಯಾಕೋಬನ ಮಾತನ್ನು ವೃಥಾಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಂಜಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.” ಅಬ್ರಾಹಮನು ತನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿ ತೋರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ರಾಹಬಳು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದ ನಂಜಕೆಯೆಂಬುದಾದ ಕ್ರಿಯೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಯಾಕೋಬನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ರಾಹಬಳು “ಸತ್ತಂತ” ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳೆ, ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳೆ, ಮತ್ತು ಗೂಢಾಚಾರಲಿಗೆ ವಿನನ್ನು ಮಾಡಲಲ್ಲವೇ? ಅವಳಿಗಿದ್ದಂತ ನಂಜಕೆಯು ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಭಾವೋದ್ವೇಗವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಆಕೆಯು ಗೂಢಾಚಾರಲಿಗೆ ವಿನನ್ನು ಮಾಡಲಲ್ಲವೇ? ಈ ಕಥೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವೆನೆಂದರೆ ರಾಹಾಬಳು “ಜೀವವುಳ್ಳ” ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ರಾಜುವಾತು ಪಡಿಸಿದಳು. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಯೆಹೋವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು; ಗೂಢಾಚಾರರನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಯಾಕೋಬನು ತನ್ನ ಜರ್ಜಿಯನ್ನು ಈ ಲೀತಿಯಾಗಿ ಸಮಾಪ್ತಿಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. “ಅತ್ಮವಿಲ್ಲದ ದೇಹವು ಸತ್ತದ್ದಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲದ ನಂಜಕೆಯೂ ಸತ್ತದ್ದೇ” (2:26). ಜನರ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ಒಬ್ಬ ವಕೀಲನಂತೆ ಯಾಕೋಬನು ವಾಗ್ವಾದದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ದೇಹ ಮತ್ತು ಅತ್ಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಾಗ, ಮರಣ ಮತ್ತು ನಾಶನದ ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಅದೇ ಲೀತಿಯಾಗಿ, ನಂಜಕೆಯಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡಾಗ, ನಂಜಕೆಯು ಸತ್ತು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೈಸ್ತತ್ವವು ಸತ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಅದು *ಫ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲದೂ* ಇರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಯಾಕೋಬನು ಡಿಕ್ಲೇಮ್‌ಮೆಂಟ್‌ನೇ!